

“กวางฟ้าสง”

อืออือ อืออือ อืออือ
 เด็กคือ จะนอน ตอนไหน
 ขาวม้า ผูกเปล เเท้ไคว
 โอนไคว รางนอย ในเปล

มือจับ ไกวร่าง อย่างนั้น
 ปากสรร เพลงมา โอละเห่
 แมวโพง โอ้อ้อ ตุ๊กเก
 เสียงเห่ เปลแวง หยุดไป

ซ้ำซ้ำ ทั้งวัน ทั้งคืน
 แม่ฝัน รางกาย ทนไคว
 ยากหลับ ลูกอ่อน -เอาใจ
 เริ่มใหม่ เทกลม เจ้านอน

เป็นภาพ เวียนวน นานแท้
 คุณแม่ใหญ่ยิ่ง สิงขร
 หน้าที่ เปี่ยมรัก อาทรร
 แสงอ่อน รุ่งสว่าง ตามมา

กว่าได้ ผ่อนพัก หลับฝัน
 ตะวัน จวนโผล่ ขอบหล้า
 ทั้งสอง ลืมตา คุฟ้า
 เหนื่อยล้า ก็คลาย หายไป

เพียงเห็น รอยยิ้ม ของเจ้า
 เบื้องหน้า เช่นเก่า วันใหม่
 คำเนิน สืบก่อ ต่อใจ
 ยากไซ้ กว่าได้ เติบโต